

שעות נוספות

אדום, לבן או ר



הספרייה | רן ברין

לקרוא בביס אחד

"החיים ומה שלבשתי", רומן הביכורים השנון והאלגנטי של שלי גרוס, הוא העיפון הכי מיוחד בתיק האיפור שלן לסתיו הקרוב

שלי גרוס, למקרה שהשם אינו מוכר לכם, היא כותבת האופנה הרגילה ביותר שצמחה בישראל, ממישית רובה של נילי לרססן האגרית בהחלט ע"י כי טיול טוב טעם לנשות ישראל המודעות, באמצעות טקסטים קלילים אך חכמים, צנר עת נירוטית משובכת נפש ואמנות קיומית מחדרת.

את כל הקסם הזה גרוס מצליחה להחזיר ל"החיים ומה שלבשתי", ספר הביכורים שלה והצ'יקליס האולטימטיבי. הגיבורה שלה, ליבי גרונט בנאי היא צפונת פריבילגית קלאסית, עם עינות של צפונת פריבילגית קלאסית: עורכת אופנה במגזין נשים נפרץ, נשואה ואם לשניים, עם אבא שעובד את אבא לשכת אישה ואבא שבתנובה החחול לצאת עם נשים שגילן מחצות מגיל.

בפתח הספר ליבי פתומודת על משרת העור רבת הראשית של המגזין מול האריבת מספר אות שלה – ומפסידה. עכשיו היא צריכה לגייס את הנרייס קלי הפרימית שלה כדי להתמודד ולהתגבר, והיא העשה את באלנטיה ובשנית מקסימליות. "החיים ומה שלבשתי" לא מפתיע מבחינת החימום שבנו, וזה בסדר. הספר, אם תרצו, הוא מעין סוג מורחב מאוד מאור של שלי גרוס, וזה, גבירתי וגם רבותי, את הקרירות הנפלאות שיש בשפה העברית.

גרוס מפליאה לתבל את הטקסט שלה באיך סוף מובאות האלוהית ככל פינה של תרבות הפופ, סלט גדול הנפלא שבו מתקיימים ג'ק ניוטון ואריק סטולץ והשחקן הג'יג'י הד ביט עליו לגדף ופס שופ בווי ורדה ממלממת הכוכבים, והכל משתלב למשנת חיים סרורה, גינוחה, ומה שהכי חשוב אלה – נטולת מאפק. כי כשאנה מתאמץ, אתה מויע וזה נראה רק, ואם גם הם חלילה התלהבה, בכלל אף עליה. אל תתני להם לראות אתך כובה, אומרת לעצמה ליבי, וקפת נספר (כי ככה הצואר שלה נראה הכי טוב), מנדרת את שאריות הכבוד העצמי שלה שהרצפה וניגשת לקרב החשירות של חיה, חיה מכוונת ומעצבת תדרוש סמנה להשתמש בכל מה שנשים בנות 40 ידרעות. גרוס מלווה אותה לאורך השנה הקשה הזאת, משרדת טרי פעם איזו אמירה מדויקת כאמל מנתחם על החיים ואו על מה שלבשתי, עד לטיום המהפך, וזה פשוט מהנה, כל מילה, כל שורה, כל רגע.

● החיים ומה שלבשתי / שלי גרוס. בתר, 208 עמ'

לבנים



מימין לשמאל: מאיה, דלתון, עמק האלה, רמת הגולן, תבור, ריקנאטי, ויתקין

מאיה, מארה לבן 2014 – יקב טוליים יצא לפרויקט יס'ימכוני ויצר יין בשיתוף עם יינגים ויונים. יין קליל המורכב ברובו מענבי קולומברד, עם נוחה לימוני, עשבוני ואפילו סיפונת מינרלי (סימנת לא מתוקה ואפילו קצת מלוחה...). יין נעים ומעניין שצריך לשנות קר מאוד. 79 שקל.

דלתון, קלמה לבן 2014 – בלגר של כמה גנים לבנים רעננים כמו סמיו, פינז גרי ויוניה בשביל הגוף. יין קל מאוד עם עשבוניות, קצת הדרים ותפוח רדוק עם חמיצות מאחזת. 75 שקל.

עמק האלה, סוביניון בלאן 2014 – מסורת הסוביניון הטוב ממישיה כאן עם יין שמוכר יותר בקבוקים אירופיים. הטעם חד ועשבוני עם קצת פרי רדוק ואופי זני טוב. 70 שקל. **רמת הגולן, דרי חרמון לבן 2014** – שילוב כיפי ושווה לכל כוס של סוביניון, וינה. ומוסקט המסאיר המיצות נעימה ופרי רדופי קל. 40 שקל (הפשוט מבצעים לפני חתונות). **תבור, דור ארימה 2, 2014** – כתבר ורועים לייצר לבנים טובים שמתאימים לכולם. בלגר נאון של סוביניון בלאן עם שרדוק, קלומברד ורוסאן, עם נוחות מאוד טרופים וסימנת מעט מתוקה. 79 שקל.

יקר אבל מוחלץ

ריקנאטי, ספיישל ירוב לבן 2013 – בלגר מוצלח מאוד של שני גנים יס'ימכוני: 60% רוסאן ו-40% מרסאן שמתיישנים 8 חודשים בכבות אלון צרפתיות לא חרשות. הגוף פרי ברקע יחד עם מיכל בנים, חמיצות טובה ועץ שנתון גב ולא משתלם. 145 שקל. היין זכה בפרס בתחרות של 'יוני אינפואסט'.

ויתקין, גינאש בלאן 2014 – איהו יין יס'ימכוני מעניין וייחודי. אפק פו מיקב ויתקין מצליח לייצר יין טוב מן שבמעט אינו מוכר כאן, זו ספרדי שהוא בעצם הנגטיב של הנרגש המוכר. יין מעניין ושונה עם פרי מאוד עדין, הדרים וקצת פרי צהבה עם עשבונית מרעננת ונדררת. 125 שקל.

רוזה



מלטר, רוזה 2014 – בלגר כיפי של ענבי גרנאש, טמפרניו וקצת קברנה פורנ מצפון הגולן והרי ירושלים. היין שזה על הקליפת רק 12% שעות, כדי לקבל צבע רדוד וחודר וניחוחות רעננים של אשכולית אדומה, והמצמצות שמוכיחה ויטון כולל מירות רעננה ברקע וסימנת קצת מתוקה. 85 שקל.

ברברי, רוזה 2014 – שני הפרוסטורים מוציאים רוזה טוב על טהרת ענבי הגולן. מגע קצר של כשתיים על הקליפת ויצר הגוף פרי מרדש באף, גוף ומיתקת ארומטיות טובה. 90 שקל.

האש השנה מגיע מוקדם השנה, ממש באמצע ספטמבר, ובמחיצת מוג האוויר זה נחשב עדיין באמצע הקיץ. ארוחם הבלתי נשכל השנה השאר אתנו בלי אורח, שלא לרבר על הסיכוי להתאושש מהחופש הגדול לפני שצונחים לתוך הנפילטע פיש. או למה בשם ריוניסוס, משרלים אתנו היקבים לקנות ולשנות יינות אדומים (בעיקר כבדים) ככיו שילוחו התנן ניצב על כמה מכוורת זו, אני מפתיר שוב ביקבים, אגא, תנו לנו יותר יינות לבנים טובים ויינות רוזה צוננים, זאם חייבים אדומים, אז שיהיו יותר קלילים בקפטה.

אבל מסורת זו מסורת וגם הפעם אספתי את הבורת המועמים הנכבדה שלי, ולמרות הקיטורם על החום הצבע, טעמנו עבורכם את מיטב היינות המצויים בשוק כרגע. מבין עשרות היינות שטעמנו (מעולם לא טעמו שהחיים קלים), הנה הבקבוקים המומלצים. ולגבי המחירים הנקובים כאן, שימו לב, הם עוד ימולים לרדת בזכות מבצעים בישות השיווק, שכן ראש השנה, כידוע, הוא אחד משיאי צריכת היין.

אדומים



מימין לשמאל: ספרברג, 1848, בן חיים, ויתקין

ספרברג, אינפמיור דבוטאוי 2014 – איהו יין נדרר מטפברג, שילוב של שני גנים מרתקים – מלסק ומרסלן – צבע טכול ממש ובאף בשמנת פרחים (נגילוי) פירות (שיוף) עם סימנת אויכה ועוצמתית. 65 שקל.

1848, דור 5 קברנה פורנ 2012 – שם היין אמנם נשמע כמו סיסמת יוקם, אבל מדובר ביון נעים עם רמז לטבק, חיבול טוב, קצת אגוז ופרי שחור. 79 שקל.

בן חיים, מנה 2010 – היקב המספחתי מרמט השודון מוציא בלגר ברור שהתיישן במעט שנה וחצי באלון ולא מצריך פריצת כספת. היין מעניין ומיושן, עגול עם נוף לא מכביר ונעים לשתיה, עם נגיעות פסל, סימנת קפה וסימנת נעימה. 85 שקל. **ויתקין, דרי מנשא 2011 ייתקין דרי מנשא 2011** – בלגר שלם ומצוין של קברנה, מרלו, שיראן, פטיס ורדו וקצת מלסק מכביר היקב באזור יער יתקין, שבו הבדילי אקלים קיצוניים ביו יום ולילה ובין קיץ לחורף. היין ממונן טינן גם כרי לשטר ניואנסים לאחר התיישנות של שנה בכבות אלון. זהו היינר הנגטיב ביותר עם פרי בשל ותבלינים וחמיצות מרעננת שסאנת את היין. יין שלם ומצוין. 100 שקל.